

ДМИТРИЙ ГЛУХОВСКИ ПРОТЕЗА

Част 3 от „Разкази за родината“

Превод от руски: Васил Велчев, 2017

chitanka.info

„Прекрасно разбирам, че на руски език «силикон» се превежда «силиций». За примери не е нужно да се търси много, ще вземем направо от отрасъла: прочутата Силиконова долина всъщност се нарича Силициева. Което е логично: точно от силиций се правят микросхемите, върху които се гради целият американски хайтек от СИСКО до «Майкрософт». И въпреки това настоявам: в руския език вече има наложил се термин, макар и заемка. Крайният потребител е свикнал с него. Той събужда у потребителя доверие и игриви мисли. Трайно се асоциира с показния блясък, с охолството и с dolce vita^[1] в най-яркото му проявление. За мнозина тази дума означава пропуск към по-добър живот. Тя възплава перфекционизма, безкрайния стремеж към самоусъвършенстване, и то по най-радикалния, смел, хирургически начин. All in all^[2], уважаеми колеги, като използваме този термин за позиционирането на нашия продукт на руския пазар, ние трябва да се придържаме към онази терминология, която вече се е наложила тук. Би било проява на недопустима разточителност да се откажем от целия този слой позитивни образи, спечелени от индустрията за последните двайсет години. Dicit^[3].“

Голдовски издърпа флашката от ноутбука, с което сложи край на анимираната презентация. Карикатурните човечета, които си чешеха главите над табелката с надпис „СИЛИКОН!“, изчезнаха в небитието, а на екрана изскочи съобщение за грешка.

Голдовски огледа с присвити очи събралите се, като отделяше сред тях скептиците. Екипът му работеше над разработката на рекламната стратегия вече цяла седмица и на него никак не му се искаше да променя каквото и да било. Гениалната идея му беше хрумнала по-предната вечер, когато отчаяно търсеше елегантен евфемизъм за думата „протеза“. Приставка? Добавка? Имплант! Останалото се роди само, той едва успяваше да записва бликналия поток от лозунги в компютъра. Изобщо не можа да поспи, но обемистата папка с подробно описаната концепция беше готова в срок.

Делегацията на клиентите седеше с отсъстващ вид и машинално разлистваше разположените на масата папки. Голдовски прекрасно знаеше, че като насрочи представянето на презентацията за понеделник, беше удвоил шансовете си да потуши всяка съпротива още в зародиша ѝ. Ако се съдеше по смачканите и подпухнали лица на присъстващите, повечето от седящите от другата страна на масата бяха

изкарали нелеки почивни дни. На мнозина от тях сега щеше да им свърши отлична работа услугата, която възнамеряваха да продават.

— Та нали ви помолихме да избегнете точно тази дума — възрази въпреки всичко вражеският маркетингов директор.

Масивна златна халка на дебелия пръст... Вероятно беше прекарал уикенда на вилата с жена си и децата и затова сега мисли ясно, помни всичко, но се е оказал малцинство сред своите. Техният главен, изтупано и загоряло в солариума конте с дизайнерски очила без диоптри, се обърна към него бавно като барбус в аквариум със застояла вода. Сега ще го подкрепи от корпоративна солидарност, осъзна Голдовски. Поободрен от рибешкия поглед на ръководството, маркетинговият директор продължи:

— Има и куп негативни асоциации. Най-вече това, че за мнозина „силиконов“ означава синтетичен заместител на естественото. Ерзац. Менте. Освен това принудително напускаме сферата на медицината, науката и влизаме в областта на пошлия кич, на безсъдържателната показност!

Неуспял да отвори уста, главният се намръщи и маркетинговият директор изплашено млъкна. Голдовски разбра, че опонентът му току-що си беше вкарал автогол и мачът по същество е спечелен, но въпреки това не можеше да се лиши от удоволствието да изгледа решаващия удар на забавен каданс.

— Ама вие какви ги говорите? Нима не смятате да рекламирате вашия продукт точно пред тази показност? Да не би случайно да сте забравили коя е основната ви аудитория?

* * *

Танюшка толкова се измори от тичането по „Столешников“, че като дойде време за обяд, вече едва се държеше на крака. Реши да хапне още там, в модния бар, изрисуван като палехска кутийка за бижута. Поръча си нещо с рукола, нещо с целина, екзотичен фреш. Измъкна от символичната си чантичка телефон, обсипан с имитации на диаманти, и обидено изду пред него и без това пълните си устни:

— Кат, ама къде си?

Приятелката ѝ с усилие паркираше своя вагинално ален „Континентал Джи Ти“ на „Петровка“ — което означаваше, че Таня трябваше да убие някак си поне десет минути. Тя извади от черната хартиена торба с новите ботуши тежко като Мономахова шапка списание. Прилежно изучи първите двайсет страници, натъпкани с реклами, като се стараеше да запомни новите имена. Започна да чете съдържанието, но бързо се умори. Разлисти по-нататък, плъзна поглед по явно платена статия за чудесата на пластичната хирургия и изведнъж се увлече. Когато най-после се появи Кат, поруменяла от изпълнението на фигури от висшия пилотаж и разправията със служителя на паркинга, Таня дори не ѝ обърна внимание. Катя не се обиди: нямаше търпение да сподели новата клюка.

— Можеш ли да си представиш какво си е направила Олка!

Таня вдигна към нея ококорените си очи, в които вече гореше огънят на желанието. Всички направени досега операции, всички онези незначителни подобрения на гръдната обиколка, прозаичните липосукции на бедрата и увеличаването на устните бледнееха на фона на онова, което обещавахе да направи с нея списанието. Миг по-късно очите ѝ се ококориха още повече: изясни се, че Олка я е изпреварила.

— И как е, не е ли страшно? Все пак не е обикновена пластика...

— Лекарят ѝ казал, че не е нищо особено. Просто ти вкарват едно малко имплантче и край. Зараства за две седмици.

— Ама и Олка си я бива! Още не се е появило — и тя първа на опашката! — възкликна Таня със смесица от възхищение и презрение.

— Ами тя, мамка му, денонощно виси в тая клиника. Само циците си три пъти вече преправя. Просто ей така.

— А сега вече сигурно има голяма опашка — провлачи Таня и погледна часовника си.

— Аз не бих се пробвала. — Кет безпричинно си повдигна корсажа и добави: — Засега. Все още не е изпитано както трябва... Вече ми се е случвало. Вкарват ти някакво тайванско лайно, а после сама трябва да си плащаш за повторните операции.

— Ама не, сега вече всички материали са щатски, качествени. — Таня прикри с длани статията в списанието, сякаш искаше да я защити от нападки.

— Аз бих си направила. Можеш ли да си представиш как ще подейства на мъжете! Олка казва, че направо примират от възторг! —

захихика Катя. — Та те от колко векове си мечтаят за това! Трябва Нобелова награда да му дадат като за виаграта!

— И сигурно самата ти се чувстваш по-различно — предположи Таня.

— Ами разбира се — съгласи се Кет. — Когато си направих гърдите, после ходех толкова гордо, че мъжете клъвваха само на погледа и на осанката. С едно показване без малко да си тръгна с Прохоров. А тук какво има!

— Жалко, че докато учех в института, не можеше да се прави такава неща — усмихна се Таня.

— Че тогава не ти е било нужно, млада си била — възрази Катя. — Естествените форми в минижуп гарантират взимането на всеки изпит.

— Ами не знам... Току-виж свършило работа и за още нещо? — смръщи веждичките си Таня. — Слушай, а колко ли струва?

* * *

— Всичко зависи от обема на намеса. — Приятният възрастен мъж в лекарска униформа американски образец почтително ѝ подаде шарената брошурка. — Предлагаме няколко стандартни варианта импланти. Базовият — Shine! — само шест хиляди евро, но това е бюджетно решение, може бързо да остарее. После идва икономичният клас, Immediate Reaction, струва десет. След това имаме импланта Illumination, солиден бизнес клас, ще ви струва петнайсет хиляди. Е, и нашият премиум клас — Deep Blue. Цената се определя индивидуално.

— А от кои взимат най-често? — размърда се Таня на бежовия кожен диван.

— Зависи кой е клиентът... — Лекарят се усмихна заговорнически, за да подсказе на Таня, че достойните за уважение хора като нея не бива да се стискат.

— А кой всъщност си ги слага? — Таня изведнъж се уплаши да не би да се окаже извън модата.

— Сама разбирате, че нямаме право да разкриваме имената на клиентите ни — погледна я лекарят с нежен упрек. — Но мога да ви

кажа поверително, че през нас вече минаха някои много известни хора. Звезди на естрадата първа величина.

— Наистина ли? А сред тях има ли и такива, които карат кърки?
— Танюша кимна настрани, към аристократичния плазмен панел, който демонстрираше чудесата на съвременната медицина. Лекарят кимна с достойнство и Таня се облегна успокоена назад. Така си и знаеше: загадъчните промени, които се бяха случили с някои от участниците в битките на леда, можеха да се обяснят единствено с хирургическа намеса. Едва ли би могло да им помогне нещо друго.

— Ще ви кажа и още нещо. Мъжете също се обръщат към нас — доверително й съобщи лекарят. — И то много сериозни хора.

— Та и те ли не са доволни от себе си в този смисъл? — прихна Танюша.

— Ами те се сравняват едни с други — намигна й лекарят съвсем по момчешки. — И дори при най-самодоволните понякога се появяват съмнения в способностите им.

— И олигарсите ли? — запърха изумено с ресници тя.

— Даже и сътрудниците на администрацията — прошепна й лекарят. — Взимат си ги ексклузивни. Чух, че апаратът им ги плаща.

— На това му се вика условия! — възторжено поруменя Таня. — Даже апаратът плаща... Значи вече често го правите?

— Не, разбира се. Честно казано, мисля, че с времето всички прилични застрахователни компании ще го включат в стандартния набор услуги. Та у нас, сама разбирате, почти цялото население се нуждае от такава операция. Генетичен проблем, забелязан още от класиците. Та в Бразилия вече поголовно си намаляват гърдите... А при нас проблемът е друг.

— Между другото, не боли ли? — сети се Таня.

— Ама какви ги говорите... Всичко се прави със съвременно швейцарско оборудване, под пълна упойка. Ето тук — лекарят показва окачената на стената схема — правим точен разрез...

— О, добре, не ми обяснявайте, че ще взема да размисля. Къде да се подпиша? — засуети се тя.

* * *

— Котенце! Уморих се да те чакам! — Таня съблече черното пеньоарче и изрепетира съблазнително извиване на гърба пред вграденото в гардероба огледало.

— Ей с'а, да си измия зъбите — дочу се изморен вик.

Накрая Армен преодоля с борческа походка трийсетте метра от банята до спалнята, като се почесваше по обраслите с черни косми рамене. Надвеси се над нея, разхлаби възела и хавлиената кърпа се свлече на земята, което даде на Таня сигнал за действие.

— Котенце... — плахо каза тя и го погледна отдолу в кафявите очи. — Искам да ти направя подарък.

Армен се напрегна.

* * *

— Естествено, цялото програмно обезпечение е родно производство — обясни очилатият консултант. — Хардуерът е вносен, софтьт наш. Техния софтуер дори не го инсталираме, пълна несъвместимост, може да изгори.

— Много добре! А от нашия какво има? — провлачи Армен с престорено безразличие.

— Ето, заповядайте няколко добри пакета. Това е „Умници и умнички“. Пълна училищна програма до девети клас включително.

— А десети и единайсети? — възмути се Армен.

— Има ги във варианта „Големи умници и умнички“. Но лично на вас препоръчвам по-скоро пакета „Светска лъвица“. Съдържанието на всички броеве на Vogue и L'Officiel за последните три години.

— О, искам, искам! — съвсем като малко момиче запляска с ръце Танюша.

— Стойността му е петнайсет хиляди рубли — каза консултантът. — Но ако добавим още само десет, получаваме пакета „Интелектуална блондинка“. Съдържанието на всички броеве на Vogue и L'Officiel за последните три години плюс училищната програма до единайсети клас включително.

— Ох, ох, ох! — Таня изпадна в пълен възторг и изгуби дар слово.

Армен привика консултанта настрани.

— Виж, брато, нещо по-простичко няма ли? Ако може да има списанийцата, но училището да е само до девети клас?

— Всъщност има, предишната версия на „Блондинката“. Само че струва пак толкова, така че няма да спестите нищо. Защо ви е?

— Ами как да кажа, току-виж станала твърде умна... — Армен погледна боязливо приятелката си.

— Ами ние ви предлагаме възможността да се спази паритетът, така да се каже — угоднически се усмихна консултантът. — Предлагам ви пакет „Бизнесмен“: включва лицензирано копие на „1С: Предприятие“, „1С: Счетоводство“, ъпдейт на живо на основните котировки плюс базата на сайта Индивидуалки.ру.

— Ама аз още... — започна Армен, но предложението звучеше твърде примамливо и той си помисли: по дяволите, за мацката може, а за мен не?!

След като плати покупката, двамата се отправиха към друго помещение, като на вратата се сблъскаха с не особено висок стилно облечен брюнет на средна възраст. Голдовски отиде при консултанта и попита:

— Е, как е?

— Знаете ли, Марат Яковлевич, мъжете си купуват неочаквано много. Само името на хардуера често ги плаши.

— Е, да, е, да. Е, може би. В края на краищата същият този I’Oreal по съвсем друг начин представя мъжката линия... — замърмори под носа си Голдовски. — Какво пък, нека за мъжете да се казва силициев... Майната му, ще го преработим.

* * *

Танюша спусна клепачи и вдиша с пълни гърди от пластмасовата маска. Полупрозрачният поток сънотворен газ я подхвана, залюля я и я понесе далече-далече, към новия прекрасен живот. След като се убеди, че момичето спи, хирургът включи циркулярчето и го поднесе към Таниното теменце, на което с маркер беше отбелязана линията на разреза. Докато чакаше своя час, асистентът разопакова мъничкия чип, който щяха да вградят в пациента, и се зае да разглежда наскоро закачения в операционната пъстроцветен постер. Плакатът,

представляващ сполучлива стилизация на американските картички с хубави момичета от петдесетте, показваше белозъба блондинка с апетитни форми, която държеше в ръцете си мъничка кутийка, превързана с атлазени лентички, и щастливо се усмихваше.

Надписът на плаката гласеше: „Подарете на своята любима силиконов мозък!“.

---

[1] Сладък живот (итал.). — Бел.прев. ↑

[2] Общо взето (англ.). — Бел.прев. ↑

[3] Казах (лат.). — Бел.прев. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.